

meget mindre være Grund hertil, som det jo tør ansees for afgjort, at der i en ikke sjernt liggende Tid vil fra Kultusministeriets Side blive fremlagt et Lovforslag om Folkekirkens Forsatning; derunder vil ogsaa Spørgsmaalet om Sognebaandets Løsning finde sin Afgjorelse. Om en paatrængende Nødvendighed af, at dette skulde skee strax, kan der ei heller være Tale. Det forekommer mig saaledes, at de antydede formelle Grunde ere aldeles afgjørende for ikke at gaae nærmere ind paa det omhandlede Ændringsforslag; og jeg troer derfor, at, hvad man end dømmer om Realiteten, og hvor meget man endog maatte være stemt for Dnsket om Sognebaandets Løsning, skal man dog allerede af de anførte formelle Grunde stemme imod Ændringsforslaget. Jovrigt maa det ogsaa erkendes, at, skal Sognebaandet løses, trænger vistnok en Forfrist derom til nærmere Bestemmelser; end de, der indeholdes i det stillede Ændringsforslag. Skjøndt det kun er Ændringsforslaget Nr. 46, som for Diebliffet foreligger, skal jeg dog tillade mig endnu at tilføie den Bemærkning, at hvad jeg her har ytret, i det Hele ogsaa finder Anvendelse paa den Række af subsidiaire Ændringsforslag, der af de samme ærede Medlemmer er stillet under Nr. 48 Litra a—c.

Ottesen: Jeg maa bekfende, at jeg føler mig noget forlegen med Hensyn til de Forslag, som nu foreligge; dog jeg kan ikke sige, at jeg føler mig forlegen, men jeg har følt mig forlegen ved dem. Det er vel ikke nogen ny Tanke, den har været tilstede for mange Aar tilbage, nemlig Tanken om Sognebaandets Løsning; men jeg kan ikke desmindre Andet end sige, at efter som vi have behandlet denne Lov uden at berøre Folkekirken, vilde det vist være bedst, at man vedblev dermed, og jeg kan i saa Henseende slutte mig til hvad der allerede er anført. Dog er der en Betragtning, som kunde være værd at lægge Mærke til; det er nemlig den, at man ikke kan ordne disse Forhold anderledes, end som der staaer i dette Ændringsforslag; der maa blive en Mellemregning med den Præst, man gaaer fra; men da jeg haaber, at Ordningen af Kirkens Forsatning ikke skal lade længe vente paa sig, — der er jo dog eenstemmig

gjort Skridt heri Salen til at en Begyndelse kan skee — mener jeg ogsaa, at det er bedst at vi lade denne Sag berøe, indtil den Tid kommer; thi da vil der, hvis Kirken antager det, blive en Sognebaandets Løsning, som ikke vil behøve en saadan Mellemregning. Derfor kan jeg ikke Andet end slutte mig til hvad her er udtalt, og jeg vil ønske, at Forsamlingen i det Lovforslag, der nu er kommet frem, vil see et saadant, som der virkelig trænges til af mange Individer, og efter som vi have faaet det drevet saa vidt, at intet Individ kan siges at have sin Samvittighed bunden, er jeg meget godt fornøiet, naar blot dette kunde blive antaget.

F. A. Hansen: Jeg vilde blot tillade mig at gjøre opmærksom paa det, som for mig er Hovedpunktet i Sagen, nemlig, at disse Dnsker om Sognebaandets Løsning væsentlig ere foranledigede derved, at Flere have fundet sig utilfredsstillede ved de Lærere, som vare i Kirken og maaskee tillige ved den Maade, hvorpaa disse vare beskaffede og ansatte. Jeg troer, at det hele Spørgsmaal om Sognebaandets Løsning hviler egentlig paa denne Utilfredshed som paa dens Grundvold, men da vi nu have Udsigt til, at denne Sag om Lærernes Beskaffelse, ikke blot af verbale Autoriteter, men muligen ogsaa saaledes, at Kirken selv faaer Noget at sige i den Anledning, vil blive ordnet ved den tilkommede Kirkeordning paa en anden Maade end nu finder Sted, saa mener jeg, at Grundvolden for denne Fordring om Sognebaandets Løsning vil derved ligesom blive trukken bort, og Spørgsmaalet saaledes jo falde sammen i sig selv og blive overflødig. Da jeg altsaa er aldeles enig i, hvad den ærede Ordfører har sagt i denne Anledning, nemlig: at disse 2 Sager gjensidigen betinge hinanden; saa vil jeg ikke videre inblade mig herpaa, men henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelse.

Grundtvig: Først skal det da være mig en Glæde at tilstaae, at jeg maa have hørt feil, da jeg troede, at den ærede Ordfører havde regnet Sognebaandet til den evangeliske Kirkes Grundlag, som ikke kunde forandres uden paa den samme Maade som en Bestemmelse i Grundloven. Det glædede mig meget mere, at det